

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i hver kommune efter forhandling med politiet fastsætte antallet af drosker, hvorved forstås køretøjer, der kan søge hyre på dertil af politiet anviste holdepladser, men kan ikke iøvrigt begrænse antallet af køretøjer bestemt til erhvervsmæssig personbefordring.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter efter forhandling med politiet taksterne for kørsel med drosker og kan tillige fastsætte regler om de krav med hensyn til droskers indretning og benyttelse, som hensynet til publikum tilsiger.

Stk. 4. I ethvert motorkøretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, skal findes et for publikum synligt kort eller lignende, der angiver køretøjets indregistrerings-nummer, at det er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, og med hvilket antal passagerer, samt at det er undergivet politiets tilsyn.

Stk. 5. De i stk. 1—4 indeholdte bestemmelser gælder ikke for den i lov nr. 257 af 27. maj 1950 omhandlede omnibuskørsel.“

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Victor Gram, Jens Hansen, Heising, Horn, Kai Jensen, Wiggo Larsen, Chr. Rasmussen og Ravn):

68) I stedet for stk. 1 indsættes:

„Stk. 1. Ethvert køretøj, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, kan frit søge hyre på vej.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i hver kommune efter forhandling med politiet fastsætte regulativ for erhvervsmæssig personbefordring i eller fra kommunen. Ved regulativet kan fastsættes bestemmelser om antallet af drosker, hvorved forstås køretøjer, der søger hyre på dertil af politiet anviste holdepladser, og andre til erhvervsmæssig personbefordring bestemte køretøjer, om takster og om de krav med hensyn til køretøjernes indretning og benyttelse, som hensynet til publikum tilsiger.“

indgreb i erhvervsfriheden på det pågældende område. Man kan ikke være enig i, at en sådan bestemmelse er påkrævet for at forebygge en proletarisering af erhvervet. Det må alene være det offentliges opgave at påse, at den erhvervsmæssige kørsel sker på en for færdselssikkerheden og publikum tilfredsstillende måde, og det kan påses dels gennem de særlige krav, der stilles til chaufførerne i forbindelse med udstedelse af førerbevis til erhvervsmæssig personbefordring, dels gennem den særlige kontrol med køretøjerne, jfr. herved forslaget § 13, stk. 3, 2. punktum, og § 73, stk. 3, in fine, således som den bestemmelse foreslås affattet af flertallet. Man finder det dog naturligt, at de særlige holdepladser som hidtil forbeholdes drosker, og at der med henblik herpå bibeholdes en antalsbegrænsning for drosker. Endvidere finder flertallet den gældende ordning med begrænsning i den fri hyreret upåkrævet og uheldig, og man foreslår derfor, at alle køretøjer, der er godkendt til erhvervsmæssig personbefordring, skal kunne søge hyre på vej. Ændringsforslagets stk. 3—5 svarer til lovforslagets stk. 1, in fine, 2 og 3, for stk. 1's vedkommende med en af ændringsforslaget nødvendiggjort ændring.

Til nr. 68.

Efter de i udvalget førte forhandlinger kan mindretallet og justitsministeren tiltræde, at det udtrykkeligt fastslås i loven, at der er fri hyreret for alle til erhvervsmæssig personbefordring godkendte køretøjer. Mindretallet og justitsministeren er af den opfattelse, at det for at sikre publikum den bedst mulige betjening er en nødvendig forudsætning for den fri hyreret, at der er mulighed for at fastsætte antalsbegrænsning for alle til erhvervsmæssig personbefordring bestemte køretøjer. Dette viser ikke alene de erfaringer, som man har haft i Oslo og Stockholm, hvor man har måttet genindføre antalsbegrænsning, men også erfaringerne fra Aarhus og Odense, hvor man indenfor de hidtil gældende ram-